

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΤΣΟΥΝΑΚΗ

Ανοχή στον εφιάλτη

Αύριο συμπληρώνονται δύο χρόνια από τις 4 Δεκεμβρίου του 2009, όταν ο 15χρονος Σόλων Καρυδάκης, ενώ περνούσε μια διάβαση στην Κηφισιά, χτυπήθηκε και εγκαταλείφθηκε από Ι. Χ. που παραβίασε τον κόκκινο σηματοδότη, τρέχοντας με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

Προχθές, αποκαλύφθηκε στη Θεσσαλονίκη ότι περισσότερα από 100 άτομα εμπλέκονται σε υπόθεση έκδοσης πλαστών διπλωμάτων οδήγησης. Γιατροί, υπάλληλοι στην υπηρεσία συγκοινωνιών, ιδιοκτήτες σχολών οδήγησης, κ. ο. κ., μακρύς ο κατάλογος της συμμετοχής στην κερδοφόρα παρανομία. Υποψήφιοι οδηγοί αγόραζαν τα διπλώματα πληρώνοντας από 200 έως και 3.300 ευρώ για το καθένα, ανάλογα με την περίπτωση. Οι έρευνες στα αρχεία της Διεύθυνσης Συγκοινωνιών ανατολικής Θεσσαλονίκης είχαν πλούσια σοδειά. Ευτυχώς, δεν πρόλαβαν «άγνωστοι» να τα κάψουν, για να εξαφανίσουν τα στοιχεία, όπως συνέβη πριν από έξι χρόνια στη Διεύθυνση Μεταφορών της Νομαρχίας Αθηνών στον Χολαργό...

Πού διασταυρώνονται, όμως, τα δύο γεγονότα; Ο τραγικός θάνατος ενός παιδιού με μια συνάθροιση απατεώνων; Βέβαια, δεν πρόκειται για «απατεώνες» που κάνουν μικροεξυπηρετήσεις με στόχο το μαύρο χρήμα... Το σχετικό κύκλωμα είναι εκτεταμένο και λειτουργεί με όρους μαφίας. (Δεν καταλάβαμε τυχαία την 80ή θέση της παγκόσμιας λίστας -σε σύνολο 183 χωρών- στη φετινή έκθεση του οργανισμού «Διεθνής Διαφάνεια» που αφορά στη διαφθορά, μαζί με την Κολομβία, το Μαρόκο, το Ελ Σαλβαδόρ...) Είναι κοινός τόπος ότι τα τροχαία στη χώρα μας οφείλονται, σε μεγάλο βαθμό, στην οδική συμπεριφορά των Ελλήνων. Ο τρόπος που δίνονται τα διπλώματα οδήγησης δεν παίζει άραγε πρωταγωνιστικό ρόλο στον συντριπτικά υψηλό αριθμό θυμάτων -σε σχέση με τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη- που θρηνούν καθημερινά οι ελληνικές οικογένειες; Γιατί δεν είναι εγκληματική η πράξη εκείνων που οπλίζουν με πλαστά διπλώματα μη οδηγούς και στον ίδιο ακριβώς βαθμό εγκληματική και η συμμετοχή στην πλεκτόλη της άλλης πλευράς; Των κατά φαντασία οδηγών δηλαδή, που πληρώνουν για να αποκτήσουν ένα δίπλωμα; Ελαφρά τη καρδία, με κάθε τρόπο, πλειοδοτούνται στρατιές οδηγών - δολοφόνων, που αργά ή γρήγορα θα «συναντηθούν» με τα θύματά τους. Χωρίς να ενέχονται λιγότερο σε αυτή την αθλιότητα και όσοι συνεργάζονται με το διεφθαρμένο σύστημα για να χρισθούν απρόσκοπτα διπλωματούχοι. Ο 15χρονος Σόλων Καρυδάκης μπορεί να σκοτώθηκε από έναν καθόλα νόμιμο οδηγό. Αυτό δεν αποτελεί εξαίρεση αλλά μέρος της ίδιας αλυσίδας. Ενός εφιάλτη εδραιωμένου στην ανομία, στην ασυδοσία, στην αδιαφορία, στην ανοχή όλων μας.

Η αγωνιώδης αναζήτηση της... δόσης μας

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΥ

Ηταν τότε που νομίζαμε πως όλα θα πάνε καλά. Αρχές Ιουλίου, με τα 3 δισ. ευρώ της πέμπτης δόσης να μας ζεσταίνουν την τσέπη. Ηταν τότε που, όπως τώρα, είχαμε μόλις πάρει τη δόση μας. Κάθε τοξικομανής θα περιγελούσε την ευτυχία μας. Αυτός θα ήξερε πόσο λίγο κρατά η εφήμερη χαρά της δόσης. Μια μέρα μετά, αρχίζει η αναζήτηση της επόμενης. Το σύνδρομο στέρησης έχει ήδη ξεκινήσει.

Από την πρώτη δόση της Ελλάδας τον Μάιο του 2010, μέχρι την έβδομη που αναμένεται τον Φεβρουάριο του 2012, τα συμπτώματα είναι τα ίδια, αλλά πιο έντονα κάθε φορά. Όπως οι σφοδρότεροι συχνά λένε, μόνο ο έρωτας σ' αυτή τη ζωή είναι σαν τα ναρκωτικά. Και έτσι, στην έκτη δόση μάς συνέβη αυτό που αποτελεί κανόνα για τις αγάπες που εκδηλώνονται τους θερινούς μήνες: με το που τελειώνει το καλοκαίρι και φεύγουν τ' αποδημητικά, πετά μαζί τους και ο έρωτας. Στις 24 Αυγούστου, ο Πολ Τόμσεν έσυρε το βαλιτσάκι του ως τα Σπάτα, και αποχαιρέτισε τον υπουργό Οικονομικών, καθώς απογειωνόταν ψηλά, στον εναέριο χώρο του αεροδρομίου που φέρει το όνομά του. Αρνούμενος την εξάρτησή του ο Ευ. Βενιζέλος κάτι ψέλλισε στην αρχή περί «διαδικαστικών θεμάτων», αλλά σύντομα φάνηκε πως ήταν ο πολιτικός εγωισμός του που είχε πληγώσει βαθιά τον τρωϊκανό.

Όπως γίνεται πάντα στις σχέσεις (στ) οργής, η τρωθείσα εμπιστοσύνη απαιτεί θυσιές. Μόνο που, όπως ακριβώς το φθινόπωρο φέρνει βροχές, έτσι και οι θυσιές φέρνουν γκρίνια. Ειδικά αν ζητάς από τους άλλους να τις κάνουν. Και έτσι, στις 11 Σεπτεμβρίου, στην πιο φτωχή από τις φτωχές ΔΕΘ, ήρθε η ώρα που έπεσε ο κεραυνός: μαζί με τα υπόλοιπα μέτρα, ανακοινώθηκε πως έρχεται το τέλος των ακινήτων διά της μεθόδου της ηλεκτροπληξίας! Δηλαδή, με λίγη βοήθεια από τη ΔΕΗ.

Μπορεί κανείς άλλος στη μικρή μας χώρα να μην εκτίμησε τη συγκε-

ΕΥΡΩΚΙΝΗΣΗ/ΚΟΝΤΙΝΙΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Ο Πολ Τόμσεν επί μακρόν μας άφησε να αναρωτιόμαστε αν θα πάρουμε την 6η δόση, εκστομίζοντας ένα «no comment».

Και πριν καλά - καλά την πάρουμε στο χέρι άρχισε το «κυνήγι» για την επόμενη...

κριμένη πρωτοβουλία, αλλά ο κ. Τόμσεν την είδε θετικά. Και έτσι, την τελευταία μέρα του Σεπτεμβρίου το τρωϊκανικό πόδι ξαναπάτησε σε ελληνικό έδαφος. Καθώς η 6η δόση πλησίαζε ξανά, η Ιπποκράτους έζησε τον πόνο της μάνας που τα παιδιά της παίρνουν ναρκωτικά: για να βρουν τη δόση τους, μπορεί να κάνουν όλα εκείνα που ορκίζονταν πως δεν θα έκαναν ποτέ. Στις 20 Οκτωβρίου, οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ψήφισαν το πολυνομοσχέδιο που καταριούνταν όλο τον προηγούμενο μήνα. Αλλά πάλι, όπως κάθε τοξικομανής γνωρίζει, το σύνδρομο στέρησης εκτός από κρίσεις σχιζοφρένειας συχνά περιλαμβάνει και έντονο τρέ-

μουλο και παρανοϊκή συμπεριφορά. Και ίσως γι' αυτό ακόμη κι όταν η Σύνοδος Κορυφής έδωσε πράσινο φως για την 6η δόση, ο Γ. Παπανδρέου νιώθοντας το τρέμουλο της καρέκλας του εξήγγειλε εκείνο το δημοψήφισμα που για κακή τύχη των οπαδών του σουρεαλισμού, τελικά δεν έγινε ποτέ.

Μπρος στον φόβο

Ηταν κάπου εκεί που μπρος στον φόβο να καθεί η δόση, ξεκίνησε η αναζήτηση νέου πρωθυπουργού. Από το επεισόδιο «φόβος και παράνοια στην Αθήνα», ποιος μπορεί να ξεκάσει τον Φ. Πετσάλνικο, που για ένα ολόκληρο βράδυ πάλευε να πορθήσει την κεντρική πύλη του Μεγάρου Μαξίμου; Τη Λ. Κατσέλη που πρώτα διαγράφηκε και μετά επανεγγράφηκε στην Κ. Ο. του ΠΑΣΟΚ; Την Εύα Καϊλή που ενώ ετοιμάζε επανάσταση στο Facebook σκόνταψε στον Σ. Ευνίδα και βρέθηκε τυλιγμένη στην καλτσοδέτα; Ή την υπογραφή που κατέστησε τον

Α. Σαμαρά σελέμπριτι σ' όλα τα υπουργικά συμβούλια της Ευρώπης; Ο είνε ενδιαφέρον να ψάξει κανείς πόσο πιο αλλόκοτες παραιθήσεις μπορεί να βλέπουν οι αληθινοί χρήστες ναρκωτικών ουσιών. Αλλά εκ των υστέρων, τέτοιες αναζητήσεις δεν έχουν νόημα. Γιατί το κυνήγι της έβδομης δόσης, έχει ήδη αρχίσει.

Βέβαια, όπως θα σας πουν οι κάτοικοι της μακρινής χώρας που αυτή την εβδομάδα έκλεισε δέκα χρόνια στη μονάδα απεξάρτησης, η 7η δόση ενίοτε αποδεικνύεται φαρμακερή: στην Αργεντινή το σύμπαρ τινάχτηκε στον αέρα τη μέρα που το ΔΝΤ αρνήθηκε να την εκταμιεύσει, και ας ήταν το ποσό μόλις 1,3 δισ. δολάρια. Δηλαδή κάτι λιγότερο από ένα δισ. ευρώ. Δηλαδή, το ένα από τα 80 δισεκατομμύρια που θα πάρει η Ελλάδα με την 7η δόση! Και αν διαβάζοντας το νομίσμα σας έπασε μια κάποια έξαψη, ίσως να ναι το σύνδρομο στέρησης που νωρίτερα...